Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0039

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter, mr. M.E.J. Bracco Gartner,
mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, leden en mr. M.C. Mulder, secretaris)

Datum uitspraak	14 januari 2026
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument beklaagt zich over de compensatieberekeningen van de bank voor te veel betaalde rente op zijn twee doorlopende kredieten. De consument stelt dat toepassing van het rente-op-rente-effect moet inhouden dat de bank hem bij een (hypothetische) negatieve hoofdsom rente moet vergoeden. De commissie is van oordeel dat niet is gebleken dat de consument recht heeft op een hogere compensatie dan de bank hem heeft aangeboden. De vordering van de consument wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier met bijlagen van de consument en 2) het verweerschrift van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt twee creditcards met Gespreid Betalen Faciliteit aan bij de bank. Over het uitstaande saldo was de consument een variabele rente verschuldigd.

2.2 In het kader van haar compensatieregeling voor te veel betaalde rente voor doorlopend krediet heeft de bank voor de consument voor iedere creditcard een berekening opgesteld. Uit deze berekeningen volgt dat de consument € 2.408,55 te veel rente heeft betaald voor creditcard 1 en € 893,57 voor creditcard 2.

2.3 De consument is het niet eens met deze berekeningen en heeft zich tot Kifid gewend.

De klacht en vordering

2.4 De consument vordert dat de bank aan hem vergoedt: € 2.820,- voor te veel betaalde rente voor creditcard 1 en € 1.293,- voor creditcard 2, te vermeerderen met de wettelijke rente. De consument baseert deze bedragen op eigen berekeningen.

2.5 Volgens de consument heeft de bank niet op juiste wijze rekening gehouden met het rente-op-rente-effect, de zogenoemde Barabas-methode. Hij heeft die stelling als volgt toegelicht. Er zijn momenten geweest waarop de hypothetische uitstaande hoofdsom van het krediet (te weten de hoofdsom die is berekend alsof de juiste, niet te hoge rente in rekening is gebracht) negatief was. Op die momenten had de consument geen schuld aan de bank, maar juist een vordering op de bank. Op die momenten was de bank rente verschuldigd aan de consument over de bedragen van die vorderingen. In de door de bank opgestelde berekeningen is daarmee geen rekening gehouden. Dat is volgens de consument niet juist. In de door de consument gemaakte berekeningen is daar wel rekening mee gehouden.

Het verweer

2.6 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 De commissie moet beoordelen of de bank de consument een hoger bedrag moet betalen dan zij de consument heeft aangeboden als vergoeding voor te veel betaalde rente. De commissie is van oordeel dat dit niet het geval is. Zij licht dit oordeel hierna toe.

Het toetsingskader

3.2 De Commissie van Beroep van Kifid heeft geoordeeld dat, als sprake is van een situatie waarin de handelwijze van de bank de contractuele balans tussen partijen aanzienlijk heeft verstoord (doordat de bank tijdens de looptijd van het krediet méér aan rente aan de consument in rekening heeft gebracht dan is overeengekomen), de bank de situatie waarin de consument feitelijk en rechtens zonder die handelwijze zou hebben verkeerd, volledig moet herstellen. De Commissie van Beroep van Kifid heeft geoordeeld dat het volledig herstel, feitelijk en rechtens, ook inhoudt dat de bank het bedrag dat de consument méér betaalde dan hij aan rente was verschuldigd, met terugwerkende kracht alsnog in mindering brengt op de hoofdsom van het krediet.

De bank moet ook het nadeel opheffen doordat de consument rente heeft moeten betalen over het deel van de hoofdsom dat tijdens de looptijd van het krediet zou zijn afgelost door zijn betalingen, als de bank de betalingen in overeenstemming met de systematiek van de overeenkomst had verwerkt.[1]

3.3 De Commissie van Beroep heeft zich niet uitgelaten over de reikwijdte van het volledige herstel in de situatie waarin opheffing van het nadeel, zoals hiervoor omschreven, heeft of zou hebben geleid tot een negatieve hoofdsom, oftewel tot een vordering van de consument op de bank.

De bank hoeft de consument geen rente of wettelijke rente te betalen

3.4 De commissie neemt tot uitgangspunt dat het op grond van artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan de consument is om te stellen en te onderbouwen dat hij recht heeft op een vergoeding over de hoofdsom van zijn krediet voor zover die hoofdsom, berekend alsof de juiste, niet te hoge rente in rekening is gebracht, negatief is geweest.

3.5 Gelet hierop is de commissie van oordeel dat de consument onvoldoende heeft onderbouwd waarom de bank, in het geval waarin sprake zou zijn van een negatieve hypothetische hoofdsom, hem rente is verschuldigd over die negatieve hoofdsom. Dit volgt niet uit de uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid en de consument heeft ook geen andere gronden aan zijn vordering ten grondslag gelegd. De commissie kan de rechtsgronden voor de vordering van de consument ook niet aanvullen op grond van de overige stellingen en stukken uit het dossier.

3.6 Voor zover de consument meent recht te hebben op vergoeding van de wettelijke rente over de perioden waarin de hypothetische hoofdsom volgens hem negatief is geweest, sluit de commissie aan bij het oordeel van de Commissie van Beroep van Kifid dat de wettelijke rente over een vordering uit onverschuldigde betaling pas gaat lopen op het moment dat de schuldenaar in verzuim verkeert.[2] Uit het dossier volgt niet dat de bank met betrekking tot een vordering tot terugbetaling van een hypothetische negatieve hoofdsom in verzuim heeft verkeerd.

Conclusie

3.7 De conclusie van het voorgaande is dat de klacht ongegrond is en de vordering van de consument moet worden afgewezen. De commissie gaat ervan uit dat de bank de eerdere compensatievoorstellen handhaaft.

[1] Zie Commissie van Beroep Kifid nr. 2022-0036, te vinden op www.kifid.nl.
[2] Zie Commissie van Beroep Kifid nr. 2025-0044.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ .

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl